

32006F0783

24.11.2006

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 328/59

DECIZIA-CADRU 2006/783/JAI A CONSILIULUI
din 6 octombrie 2006
privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce pentru hotărârile de confiscare

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 31 alineatul (1) litera (a) și articolul 34 alineatul (2) litera (b),

având în vedere inițiativa Regatului Danemarcei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Consiliul European reunit la Tampere în 15 și 16 octombrie 1999 a subliniat faptul că principiul recunoașterii reciproce ar trebui să devină piatra de temelie a cooperării judiciare atât în materie civilă, cât și în materie penală în cadrul Uniunii.
- (2) În conformitate cu punctul 51 din Concluziile Consiliului European de la Tampere, spălarea banilor este un element central al criminalității organizate și trebuie eradicată pretutindeni unde există; Consiliul European este hotărât să asigure adoptarea unor măsuri concrete pentru descoperirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunilor. În această privință, la punctul 55 al concluziilor, Consiliul European invită la apropierea dispozițiilor de drept material și procesual în materie penală privind spălarea banilor (în special, în ceea ce privește descoperirea, înghețarea și confiscarea fondurilor).
- (3) Toate statele membre au ratificat Convenția Consiliului Europei din 8 noiembrie 1990 privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii (denumită în continuare „Convenția din 1990”). Convenția obligă fiecare parte semnatară să recunoască și să aplice hotărârile de confiscare ale celeilalte părți sau să prezinte cererile autorităților sale competente pentru a obține o hotărâre de confiscare și, după caz, pentru a o executa. Părțile pot respinge cererile de confiscare,

printre altele în cazul în care infracțiunea la care se referă cererea nu ar constitui o infracțiune în temeiul dreptului părții solicitate sau în cazul în care în temeiul dreptului părții solicitate nu se prevede confiscarea, pentru tipul de infracțiune la care se referă cererea.

- (4) Consiliul a adoptat la 30 noiembrie 2000 un program de măsuri destinat punerii în aplicare a principiului recunoașterii reciproce în materie penală în care figurează ca prioritate principală (măsurile 6 și 7) adoptarea unui instrument de aplicare a principiului recunoașterii reciproce în ceea ce privește înghețarea probelor și a bunurilor. În plus, în conformitate cu punctul 3.3 al programului, obiectivul este de a îmbunătăți, în conformitate cu principiul recunoașterii reciproce, executarea într-un stat membru a unei hotărâri de confiscare emise într-un alt stat membru, printre altele în scopul restituirii către victima unei infracțiuni, având în vedere existența Convenției din 1990. Pentru a atinge acest obiectiv, prezenta decizie-cadru, în domeniul său de aplicare, limitează motivele de refuz al executării și elimină, între statele membre, orice sistem de convertire a hotărârii de confiscare în hotărâre națională.
- (5) Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului ⁽³⁾ stabilește dispoziții privind spălarea banilor, identificarea, descoperirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii. În temeiul deciziei-cadru în cauză, statele membre au, de asemenea, obligația de a nu formula sau de a nu menține rezerve în ceea ce privește articolul 2 din Convenția din 1990, în măsura în care infracțiunea se sancționează cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță, iar maximumul pedepsei este mai mare de un an.
- (6) În final, Consiliul a adoptat, la 22 iulie 2003, Decizia-cadru 2003/577/JAI privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ JO C 184, 2.8.2002, p. 8.

⁽²⁾ Aviz emis la 20 noiembrie 2002 (JO C 25 E, 29.1.2004, p. 205).

⁽³⁾ JO L 182, 5.7.2001, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 196, 2.8.2003, p. 45.

- (7) Criminalitatea organizată are ca scop, în esență, un câștig financiar. Pentru a preveni și a combate eficient acest tip de criminalitate, este necesar, prin urmare, ca eforturile să se axeze pe descoperirea, înghețarea și confiscarea produselor infracțiunii. Nu este suficient să se asigure recunoașterea reciprocă, în cadrul Uniunii Europene, a unor măsuri provizorii precum înghețarea și sechestrarea; o luptă eficientă împotriva criminalității economice presupune, de asemenea, recunoașterea reciprocă a hotărârilor de confiscare a produselor infracțiunii.
- (8) Scopul prezentei decizii-cadru este de a facilita cooperarea între statele membre în materie de recunoaștere reciprocă și de executare a hotărârilor de confiscare a bunurilor astfel încât un stat membru să fie obligat să recunoască și să execute pe teritoriul său hotărârile de confiscare emise de către o instanță competentă în materie penală a unui alt stat membru. Prezenta decizie-cadru se leagă de Decizia-cadru 2005/212/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea⁽¹⁾. Scopul deciziei-cadru menționate este de a garanta că toate statele membre dispun de norme eficiente în materie de confiscare a produselor infracțiunii, în special cu privire la sarcina probei în ceea ce privește sursa bunurilor deținute de o persoană condamnată pentru o infracțiune având legătură cu criminalitatea organizată.
- (9) Cooperarea între statele membre, întemeiată pe principiul recunoașterii reciproce și al executării imediate a hotărârilor judecătorești, se bazează pe certitudinea că hotărârile care urmează să fie recunoscute și executate sunt întotdeauna pronunțate cu respectarea principiilor legalității, subsidiarității și proporționalității. Cooperarea menționată presupune, de asemenea, menținerea drepturilor acordate părților sau terților de bună-credință. În acest context, ar trebui să se acorde atenția cuvenită în scopul de a împiedica posibilitatea ca cereri formulate cu rea-credință de către persoane fizice sau juridice să aibă câștig de cauză.
- (10) O aplicare practică corectă a prezentei decizii-cadru presupune o legătură strânsă între autoritățile naționale competente în cauză, în special în cazul executării concomitente în mai multe state membre a unei hotărâri de confiscare.
- (11) Termenii „produs” și „instrument” utilizați în prezenta decizie-cadru sunt definiți în sens suficient de larg pentru a include obiectul infracțiunilor, ori de câte ori este necesar.
- (12) În cazul în care există îndoieli cu privire la localizarea unui bun care face obiectul unei hotărâri de confiscare, statele
- membre ar trebui să depună toate eforturile pentru a identifica localizarea exactă a bunului respectiv, inclusiv prin folosirea tuturor sistemelor de informare disponibile.
- (13) Prezenta decizie-cadru respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute prin articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și consacrate în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special în capitolul VI. Nimic din prezenta decizie-cadru nu poate fi interpretat ca o interdicție de a refuza confiscarea unor bunuri pentru care s-a emis o hotărâre de confiscare în cazul în care există motive să se creadă, pe baza unor elemente obiective, că decizia menționată a fost emisă în scopul urmăririi judecătorești sau aplicării de pedepse față de o persoană din motive legate de sex, rasă, religie, origine etnică, cetățenie, limbă, opinii politice sau orientare sexuală sau că decizia respectivă aduce atingere situației acestei persoane pentru unul din aceste motive.
- (14) Prezenta decizie-cadru nu împiedică un stat membru să aplice normele sale constituționale privind respectarea legalității, a libertății de asociere, a libertății presei și a libertății de exprimare în alte mijloace de informare în masă.
- (15) Prezenta decizie-cadru nu abordează problema restituirii bunurilor proprietarilor legitimi.
- (16) Prezenta decizie-cadru nu aduce atingere scopurilor în care statele membre alocă sumele obținute ca urmare a aplicării acesteia.
- (17) Prezenta decizie-cadru nu aduce atingere exercitării responsabilităților care revin statelor membre pentru menținerea ordinii publice și apărarea securității interne în conformitate cu articolul 33 din Tratatul privind Uniunea Europeană,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE-CADRU:

Articolul 1

Obiectivul

- (1) Prezenta decizie-cadru are ca scop instituirea normelor în temeiul cărora un stat membru recunoaște și execută pe teritoriul său o hotărâre de confiscare emisă de o instanță competentă în materie penală a unui alt stat membru.
- (2) Prezenta decizie-cadru nu are ca efect modificarea obligației de a respecta drepturile fundamentale și principiile juridice fundamentale consacrate la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană, nici a oricăror obligații care revin autorităților judecătorești în această privință.

⁽¹⁾ JO L 68, 15.3.2005, p. 49.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii-cadru:

- (a) „stat emitent” înseamnă statul membru în care o instanță a emis o hotărâre de confiscare în cadrul unei proceduri penale;
- (b) „stat executant” înseamnă statul membru căruia i-a fost transmisă o hotărâre de confiscare în scopul executării acesteia;
- (c) „hotărâre de confiscare” înseamnă o pedeapsă sau o măsură definitivă dispusă de o instanță în urma unei proceduri în legătură cu una sau mai multe infracțiuni, având ca rezultat deposedarea definitivă de bunul respectiv;
- (d) „bun” înseamnă orice bun, indiferent de natura acestuia, corporal sau necorporal, mobil sau imobil, precum și actele juridice sau documentele care dovedesc un titlu sau un drept asupra acestui bun, despre care instanța judecătorească a statului emitent consideră că:
- (i) reprezintă produsul unei infracțiuni sau corespunde în tot sau în parte valorii acestui produs
- sau
- (ii) reprezintă instrumentul unei astfel de infracțiuni
- sau
- (iii) este pasibil de confiscare ca urmare a aplicării, în statul emitent, a uneia din competențele de confiscare extinse prevăzute la articolul 3 alineatele (1) și (2) din Decizia-cadru 2005/212/JAI
- sau
- (iv) este pasibil de confiscare în temeiul oricărui alte dispoziții privind competențele de confiscare extinse în temeiul dreptului statului emitent;
- (e) „produs” înseamnă orice avantaj economic obținut din infracțiuni. Acest avantaj poate consta în orice tip de bun;
- (f) „instrument” înseamnă orice obiect utilizat sau despre care se intenționează a fi utilizat în orice mod, în tot sau în parte, pentru comiterea uneia sau mai multor infracțiuni;
- (g) „bunurile culturale care aparțin patrimoniului cultural național” sunt definite în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) din Directiva 93/7/CEE a Consiliului din 15 martie 1993 privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ JO L 74, 27.3.1993, p. 74. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2001/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 187, 10.7.2001, p. 43).

- (h) atunci când procedura penală care conduce la emiterea unei hotărâri de confiscare se referă la o infracțiune principală, precum și la spălarea banilor, o infracțiune precum cea prevăzută la articolul 8 alineatul (2) litera (f) înseamnă infracțiune principală.

Articolul 3

Stabilirea autorităților competente

- (1) Fiecare stat membru informează Secretariatul General al Consiliului cu privire la autoritatea sau autoritățile care sunt competente, în temeiul legislației acestuia, în sensul prezentei decizii-cadru în cazul în care acest stat membru este:

— statul emitent

sau

— statul executant.

- (2) Fără a aduce atingere articolului 4 alineatele (1) și (2), fiecare stat membru poate să numească, în cazul în care acest lucru este impus de organizarea sa internă, una sau mai multe autorități centrale responsabile de asigurarea transmiterii și recepției administrative a hotărârilor de confiscare și de asistarea autorităților competente.

- (3) Secretariatul General al Consiliului pune informațiile primite la dispoziția tuturor statelor membre și a Comisiei.

Articolul 4

Transmiterea hotărârii de confiscare

- (1) O hotărâre de confiscare, însoțită de certificatul prevăzut la alineatul (2) și al cărui model este inclus în anexă poate, în cazul unei hotărâri de confiscare care privește o sumă de bani, să fie transmisă autorității competente din statul membru în care autoritatea competentă a statului emitent are motive să creadă că persoana fizică sau juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea posedă bunuri sau venituri.

În cazul unei hotărâri de confiscare privind bunuri specifice, hotărârea și certificatul pot fi transmise autorității competente a statului membru în care autoritatea competentă a statului emitent are motive rezonabile să creadă că se găsesc bunurile la care se referă hotărârea de confiscare.

În cazul în care nu există motive rezonabile care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi transmisă hotărârea de confiscare, această hotărâre poate fi transmisă autorității competente a statului membru în care persoana fizică sau juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are reședința obișnuită sau respectiv sediul social.

(2) Hotărârea de confiscare sau o copie certificată a acesteia, însoțită de certificat, este transmisă direct de către autoritatea competentă a statului emitent către autoritatea statului executant care are competența de a o executa, prin orice mijloc care permite obținerea unei înregistrări scrise a transmiterii, în condiții care să îi permită statului executant să verifice autenticitatea acestuia. Exemplarul original al hotărârii de confiscare sau o copie certificată a acesteia, împreună cu certificatul în original, se transmit statului executant, la cererea acestuia. Toate comunicările oficiale se efectuează direct între autoritățile competente menționate.

(3) Certificatul este semnat, iar conținutul acestuia este certificat pentru exactitate de către autoritatea competentă a statului emitent.

(4) În cazul în care autorității competente a statului emitent nu îi este cunoscută autoritatea competentă să execute hotărârea de confiscare, aceasta va face toate demersurile necesare, inclusiv prin punctele de contact ale Rețelei Judiciare Europene, pentru a obține această informație de la statul executant.

(5) În cazul în care autoritatea statului executant care primește o hotărâre de confiscare nu are competența de a o recunoaște și de a lua măsurile necesare pentru executarea sa, aceasta transmite hotărârea, din oficiu, autorității competente să execute și informează în consecință autoritatea competentă a statului emitent.

Articolul 5

Transmiterea unei hotărâri de confiscare către unul sau mai multe state executante

(1) Sub rezerva alineatelor (2) și (3), o hotărâre de confiscare poate fi transmisă în conformitate cu articolul 4 numai către un singur stat executant o dată.

(2) O hotărâre de confiscare care privește anumite bunuri specifice poate fi transmisă simultan mai multor state executante în cazul în care:

— autoritatea competentă a statului emitent are motive rezonabile să creadă că diferite bunuri vizate de hotărârea de confiscare se găsesc în state executante diferite;

— confiscarea unui bun specific vizat de hotărârea de confiscare implică inițierea unei acțiuni în mai multe state executante

sau

— autoritatea competentă a statului emitent are motive rezonabile să creadă că un bun specific vizat de hotărârea de confiscare se află în unul din cele două sau mai multe state executante indicate.

(3) O hotărâre de confiscare referitoare la o sumă de bani poate să fie transmisă simultan mai multor state executante în cazul în care autoritatea competentă a statului emitent consideră că există o necesitate anume pentru a se proceda în acest sens, de exemplu atunci când:

— bunul în cauză nu a făcut obiectul unei măsuri de înghețare în temeiul Deciziei-cadru 2003/577/JAI

sau

— este probabil ca valoarea bunului care poate să fie confiscat în statul emitent și în orice stat executant în parte să nu fie suficientă pentru a executa suma totală prevăzută de hotărârea de confiscare.

Articolul 6

Infrațiuni

(1) În cazul în care faptele care duc la emiterea hotărârii de confiscare constituie una sau mai multe dintre următoarele infracțiuni, astfel cum sunt definite prin legislația statului emitent și care se sancționează în statul emitent cu o pedeapsă privativă de libertate, iar maximul pedepsei este de cel puțin trei ani, hotărârea de confiscare conduce la executare fără verificarea dublei incriminări a faptelor:

— participare la o organizație criminală;

— terorism;

— trafic de persoane;

— exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;

— trafic ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;

— trafic ilicit de arme, muniții și explozivi;

— corupție;

— fraudă, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene;

— spălarea produselor infracțiunii;

— falsificarea și contrafacerea de monedă, inclusiv a monedei euro;

— criminalitate informatică;

— criminalitate ecologică, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;

— facilitarea intrării și șederii ilegale;

— omucidere, vătămare corporală gravă;

— trafic ilicit de organe și țesuturi umane;

- răpire, sechestrare și luare de ostatici;
- rasism și xenofobie;
- tâlhărie în formă organizată sau cu uz de armă;
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv de antichități și opere de artă;
- înșelăciune;
- racket și extorcare de fonduri;
- contrafacerea și piratarea produselor;
- falsificarea documentelor administrative și trafic de falsuri;
- falsificarea mijloacelor de plată;
- trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
- trafic ilicit de materiale nucleare și radioactive;
- trafic de vehicule furate;
- viol;
- incendiere voluntară;
- infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale;
- deturnare de aeronave sau nave;
- sabotaj.

(2) Consiliul poate decide în orice moment, hotărând în unanimitate și după consultarea Parlamentului European în condițiile stabilite la articolul 39 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, să adauge alte categorii de infracțiuni la lista inclusă la alineatul (1). Consiliul ia în considerare, pe baza raportului înaintat de Comisie în conformitate cu articolul 22, dacă această listă trebuie extinsă sau modificată.

(3) Pentru alte infracțiuni decât cele menționate la alineatul (1), statul executant poate supune recunoașterea și executarea hotărârii de confiscare, condiția ca faptele pentru care a fost pronunțată hotărârea de confiscare să constituie o infracțiune care să permită confiscarea, în conformitate cu legislația statului executant, oricare ar fi elementele sale constitutive și calificarea sa în legislația statului emitent.

Articolul 7

Recunoașterea și executarea

(1) Autoritățile competente ale statului executant recunosc o hotărâre de confiscare transmisă în conformitate cu articolele 4 și 5 fără a fi necesară nici o altă formalitate și iau fără întârziere toate măsurile necesare executării acesteia, cu excepția cazului în care aceste autorități hotărăsc să invoce unul dintre motivele de

nerecunoaștere sau de neexecutare prevăzute la articolul 8 sau unul dintre motivele de amânare a executării prevăzute la articolul 10.

(2) În cazul în care o hotărâre de confiscare are ca obiect un bun specific, autoritățile competente ale statului emitent și ale statului executant pot să stabilească, în cazul în care acest lucru este prevăzut în legislația acestor state, că statul executant poate să procedeze la confiscare sub forma unei obligații de plată a unei sume de bani care să corespundă valorii bunului.

(3) În cazul în care o hotărâre de confiscare are ca obiect o sumă de bani care nu poate fi recuperată, autoritățile competente ale statului executant execută hotărârea respectivă în conformitate cu alineatul (1), asupra oricărui bun disponibil în acest scop.

(4) În cazul în care o hotărâre de confiscare are ca obiect o sumă de bani, autoritățile competente ale statului executant transformă, atunci când este necesar, suma care trebuie confiscată în moneda statului executant, la cursul de schimb valabil la data pronunțării hotărârii de confiscare.

(5) Fiecare stat membru poate să indice într-o declarație depusă la Secretariatul General al Consiliului că autoritățile sale competente nu recunosc și nu execută hotărâri de confiscare în circumstanțe în care confiscarea bunurilor a fost dispusă în temeiul dispozițiilor privind competențele de confiscare extinse prevăzute la articolul 2 litera (d) punctul (iv). Această declarație poate fi retrasă în orice moment.

Articolul 8

Motive de nerecunoaștere și neexecutare

(1) Autoritatea competentă a statului executant poate refuza recunoașterea sau executarea hotărârii de confiscare în cazul în care certificatul prevăzut la articolul 4 nu este furnizat, este incomplet sau nu corespunde în mod vădit hotărârii.

(2) Autoritatea judiciară competentă a statului executant, astfel cum este definită prin legislația statului respectiv, poate, de asemenea, să refuze recunoașterea sau executarea hotărârii de confiscare în cazul în care sunt stabilite următoarele elemente:

- (a) executarea hotărârii de confiscare ar contraveni principiului *non bis in idem*;
- (b) într-unul dintre cazurile menționate la articolul 6 alineatul (3), fapta care a condus la hotărârea de confiscare nu constituie o infracțiune care permite confiscarea în conformitate cu legislația statului executant; cu toate acestea, în ceea ce privește taxele și impozitele, taxele vamale și operațiunile de schimb valutar, executarea hotărârii de confiscare nu poate fi refuzată pe motivul că dreptul statului executant nu impune același tip de taxe sau impozite sau nu cuprinde același tip de reglementări ca dreptul statului emitent în materie de taxe sau impozite, taxe vamale și operațiuni de schimb valutar.

- (c) în dreptul statului executant se prevede o imunitate sau un privilegiu care ar împiedica executarea unei hotărâri de confiscare pronunțate la nivel național cu privire la bunurile respective;
- (d) drepturile oricărei părți interesate, inclusiv ale terților de bună credință, în temeiul legislației statului executant, fac imposibilă executarea hotărârii de confiscare, inclusiv atunci când această situație decurge din exercitarea căilor de atac în conformitate cu articolul 9;
- (e) în conformitate cu certificatul prevăzut la articolul 4 alineatul (2), persoana interesată nu s-a prezentat și nu a fost reprezentată prin avocat în cadrul procedurii care a dus la hotărârea de confiscare, cu excepția cazului în care certificatul arată că persoana interesată a fost informată în legătură cu procedura, în conformitate cu legislația statului emitent, personal sau prin intermediul reprezentantului său competent în conformitate cu dreptul național, sau că persoana interesată a indicat că nu contestă hotărârea de confiscare;
- (f) hotărârea de confiscare este întemeiată pe o procedură penală privind infracțiuni care:
- în temeiul legislației statului executant, sunt considerate ca fiind săvârșite în totalitate sau parțial pe teritoriul său sau într-un loc asimilat teritoriului său
- sau
- au fost săvârșite în afara teritoriului statului emitent, iar legislația statului executant nu autorizează urmărirea penală pentru astfel de infracțiuni în cazul în care sunt săvârșite în afara teritoriului acestuia;
- (g) hotărârea de confiscare, în opinia autorității respective, a fost pronunțată în temeiul competențelor de confiscare extinse menționate la articolul 2 litera (d) punctul (iv);
- (h) executarea hotărârii de confiscare în statul executant s-a prescris, cu condiția ca faptele să țină de competența acestui stat în conformitate cu propria legislație penală.
- (3) În cazul în care autoritatea competentă a statului executant consideră că:
- hotărârea de confiscare a bunurilor a fost emisă în temeiul competențelor de confiscare extinse menționate la articolul 2 litera (d) punctul (iii)
- și că
- hotărârea de confiscare nu intră sub incidența opțiunii adoptate de statul executant în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Decizia-cadru 2005/212/JAI,

aceasta execută hotărârea de confiscare cel puțin în măsura prevăzută în temeiul legislației sale pentru cazuri interne similare.

(4) Autoritățile competente ale statului executant acordă o atenție deosebită consultării, prin toate mijloacele corespunzătoare, a autorităților competente din statul emitent înainte de a decide să nu recunoască și să nu execute o hotărâre de confiscare în conformitate cu alineatul (2) sau să limiteze executarea acesteia în conformitate cu alineatul (3). Consultarea este obligatorie în cazul în care este posibil ca decizia să se întemeieze pe:

— alineatul (1);

— alineatul (2) literele (a), (e), (f) sau (g);

— alineatul (2) litera (d) iar informația prevăzută la articolul 9 alineatul (3) nu este furnizată

sau

— alineatul (3).

(5) În cazul în care executarea hotărârii de confiscare este imposibilă deoarece bunul care trebuie confiscat a fost deja confiscat, a dispărut, a fost distrus, nu poate fi găsit la locul indicat în certificat sau deoarece locul în care se găsește bunul nu a fost indicat într-un mod destul de clar nici chiar după consultarea statului emitent, autoritatea competentă a statului emitent este notificată fără întârziere în acest sens.

Articolul 9

Căile de atac în statul executant împotriva recunoașterii și executării

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că orice persoană interesată, inclusiv terții de bună-credință, poate exercita căi de atac împotriva recunoașterii și executării unei hotărâri de confiscare în conformitate cu articolul 7 pentru a-și apăra drepturile. Acțiunea este formulată în fața unei instanțe din statul executant în conformitate cu legislația statului respectiv. Această acțiune poate avea efect suspensiv de executare în temeiul legislației statului executant.

(2) Temeiurile de fond care au condus la pronunțarea hotărârii de confiscare nu pot fi contestate în fața unei instanțe a statului executant.

(3) În cazul în care o se formulează o acțiune în fața unei instanțe din statul executant, autoritatea competentă a statului emitent este informată în această privință.

Articolul 10

Amânarea executării

(1) Autoritatea competentă a statului executant poate amâna executarea unei hotărâri de confiscare transmise în conformitate cu articolele 4 și 5:

- (a) în cazul în care consideră, atunci când hotărârea de confiscare vizează o sumă de bani, că există un risc ca valoarea totală care provine din aplicarea acesteia să fie mai mare decât suma specificată în hotărârea de confiscare ca urmare a executării simultane a hotărârii respective în mai multe state membre;
- (b) în cazurile căilor de atac menționate la articolul 9;
- (c) atunci când executarea hotărârii de confiscare riscă să aducă atingere unei anchete sau unei proceduri penale în curs, până în momentul în care aceasta este considerată rezonabilă;
- (d) atunci când este considerată necesară o traducere totală sau parțială, efectuată pe cheltuiala statului executant, a hotărârii de confiscare, pe perioada necesară pentru obținerea traducerii

sau

(e) atunci când bunul face deja obiectul unei proceduri de confiscare în statul executant.

(2) Pe perioada amânării executării, autoritatea competentă a statului executant ia toate măsurile necesare pe care le-ar lua într-un caz intern similar pentru a evita o situație în care bunul să nu mai fie disponibil în scopul executării hotărârii de confiscare.

(3) În cazul amânării executării în conformitate cu alineatul (1) litera (a), autoritatea competentă a statului executant informează de îndată autoritatea competentă a statului emitent prin orice mijloc care permite obținerea unei înregistrări scrise, iar autoritatea competentă a statului emitent respectă obligațiile menționate la articolul 14 alineatul (3).

(4) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (b), (c), (d) și (e), autoritatea competentă a statului executant transmite de îndată un raport privind amânarea executării măsurii de confiscare către autoritatea competentă a statului emitent, inclusiv motivele care au stat la baza acesteia și, în cazul în care este posibil, durata preconizată, prin orice mijloc care permite obținerea unei înregistrări scrise.

De îndată ce motivul amânării încetează să mai existe, autoritatea competentă a statului executant ia fără întârziere măsurile necesare executării hotărârii de confiscare și informează în acest sens autoritatea competentă a statului emitent prin orice mijloc care permite obținerea unei înregistrări scrise.

Articolul 11

Hotărâri multiple de confiscare

În cazul în care autoritățile competente ale statului executant instrumentează:

- două sau mai multe hotărâri de confiscare care vizează o sumă de bani și care sunt emise împotriva aceleiași persoane fizice

sau juridice și în cazul în care persoana interesată nu dispune în statul executant de suficiente bunuri pentru executarea tuturor hotărârilor

sau

- două sau mai multe hotărâri de confiscare care vizează același bun specific,

autoritatea competentă a statului executant stabilește, în conformitate cu legislația statului respectiv, hotărârea sau hotărârile de confiscare care trebuie executată(e) luând în considerare în mod corespunzător toate împrejurările, printre care existența eventuală a unor bunuri înghețate, gravitatea relativă și locul săvârșirii infracțiunilor, precum și datele la care au fost emise și transmise diferitele hotărâri.

Articolul 12

Legislația care reglementează executarea

(1) Fără a aduce atingere alineatului (3), executarea hotărârii de confiscare este reglementată de legislația statului executant, iar autoritățile acestuia sunt singurele autorități competente pentru a decide modalitățile de executare și pentru a stabili toate măsurile aferente.

(2) În cazul în care persoana interesată este în măsură să pună la dispoziție dovada confiscării, totale sau parțiale, într-un stat, autoritatea competentă a statului executant consultă autoritatea competentă a statului emitent prin toate mijloacele corespunzătoare. În cazul confiscării de produse ale infracțiunilor, orice parte a sumei recuperate prin hotărârea de confiscare în orice stat, altul decât statul executant, este dedusă integral din suma care trebuie confiscată în statul executant.

(3) O hotărâre de confiscare emisă împotriva unei persoane juridice este executată chiar dacă statul executant nu recunoaște principiul răspunderii penale a persoanelor juridice.

(4) Statul executant nu poate să aplice măsuri alternative care s-ar substitui hotărârii de confiscare, inclusiv o pedeapsă privativă de libertate sau orice altă măsură care restrânge a libertatea unei persoane, ca urmare a unei transmiteri în conformitate cu articolele 4 și 5, cu excepția cazului în care statul emitent și-a exprimat acordul în acest sens.

Articolul 13

Amnistia, grațierea și revizuirea hotărârii de confiscare

(1) Amnistia și grațierea pot fi acordate atât de statul emitent, cât și de statul executant.

(2) Numai statul emitent poate hotărî asupra unei cereri de revizuire a hotărârii de confiscare.

Articolul 14

Consecințele transmiterii hotărârilor de confiscare

(1) Transmiterea unei hotărâri de confiscare unuia sau mai multor state executante în conformitate cu articolele 4 și 5 nu limitează dreptul statului emitent de a executa el însuși hotărârea de confiscare.

(2) Atunci când o hotărâre de confiscare care are ca obiect o sumă de bani este transmis unuia sau mai multor state executante, valoarea totală care provine din aplicarea acestuia nu poate fi mai mare decât suma maximă specificată în hotărârea de confiscare.

(3) Autoritatea competentă a statului emitent informează imediat autoritatea competentă a statului executant respectiv, prin orice mijloc care permite obținerea unei înregistrări scrise, în cazul în care:

- (a) aceasta consideră că există riscul ca executarea să se efectueze asupra unei sume mai mari decât suma maximă care trebuie confiscată, de exemplu pe baza informațiilor care i-au fost comunicate de către un stat executant în temeiul articolului 10 alineatul (3). În cazul în care s-ar aplica articolul 10 alineatul (1) litera (a), autoritatea competentă a statului emitent informează de îndată autoritatea competentă a statului executant asupra faptului că riscul respectiv nu mai există;
- (b) hotărârea de confiscare a fost executată în totalitate sau parțial în statul emitent sau într-un alt stat executant. Trebuie precizată suma pentru care hotărârea de confiscare nu a fost încă executată;
- (c) după transmiterea unei hotărâri de confiscare în conformitate cu articolele 4 și 5, o autoritate a statului emitent primește o sumă de bani pe care persoana respectivă a plătit-o în mod voluntar în temeiul hotărârii de confiscare. Se aplică articolul 12 alineatul (2).

Articolul 15

Încetarea executării

Autoritatea competentă a statului emitent informează fără întârziere autoritatea competentă a statului executant, prin orice mijloc care permite obținerea unei înregistrări scrise, cu privire la orice decizie sau măsură în urma căreia hotărârea nu mai este executorie sau hotărârea este retrasă de la statul executant din orice alt motiv. Statul executant încetează executarea hotărârii de îndată ce este informat de către autoritatea competentă a statului emitent cu privire la decizia sau măsura în cauză.

Articolul 16

Utilizarea bunurilor confiscate

(1) Bani obținuți în urma executării hotărârii de confiscare sunt utilizați de statul executant după cum urmează:

- (a) în cazul în care suma obținută în urma executării hotărârii de confiscare este mai mică de 10 000 EUR sau echivalentul acestei sume, aceasta revine statului executant;
 - (b) în toate celelalte cazuri, 50 % din suma obținută în urma executării hotărârii de confiscare se transferă de către statul executant statului emitent.
- (2) Bunurile, altele decât sumele de bani, obținute în urma executării hotărârii de confiscare pot fi utilizate într-unul din următoarele moduri, care urmează a fi stabilit de către statul executant:
- (a) bunurile pot fi vândute. În acest caz, produsul vânzării este repartizat în conformitate cu alineatul (1);
 - (b) bunurile pot fi transferate statului emitent. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani, bunurile nu pot fi transferate statului emitent decât în cazul în care acest stat și-a exprimat acordul în acest sens;
 - (c) atunci când nu este posibilă aplicarea nici uneia dintre literele (a) sau (b), bunurile pot fi utilizate în alt mod, în conformitate cu legislația statului executant.
- (3) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (2), statul executant nu are obligația de a vinde sau de a restitui bunurile specifice care fac obiectul obiectului hotărârii de confiscare, în cazul în care este vorba despre bunuri culturale care aparțin patrimoniului național al acestui stat.
- (4) Alineatele (1), (2) și (3) se aplică dacă nu se convine altfel între statul emitent și statul executant.

Articolul 17

Informarea privind executarea hotărârii

Autoritatea competentă a statului executant informează fără întârziere autoritatea competentă a statului emitent prin orice mijloc care permite obținerea unei înregistrări scrise:

- (a) asupra transmiterii hotărârii de confiscare autorității competente, în conformitate cu articolul 4 alineatul (5);
- (b) asupra eventualei decizii de a nu recunoaște hotărârea de confiscare, cu motivarea acestei decizii;
- (c) asupra neexecutării totale sau parțiale a hotărârii din motivele menționate la articolul 11, articolul 12 alineatele (1) și (2) sau la articolul 13 alineatul (1);
- (d) asupra executării hotărârii, de îndată ce a fost îndeplinită;
- (e) asupra aplicării altor măsuri, în conformitate cu articolul 12 alineatul (4).

*Articolul 18***Rambursarea**

(1) Fără a aduce atingere articolului 9 alineatul (2), în conformitate cu care, în temeiul propriei sale legislații, statul executant răspunde pentru prejudiciul cauzat uneia dintre persoanele interesate prevăzute la articolul 9 prin executarea unei hotărâri de confiscare care i-a fost transmisă în conformitate cu articolele 4 și 5, statul emitent rambursează statului executant orice sume plătite acestei persoane cu titlu de despăgubiri în temeiul acestei răspunderi, cu excepția cazului și în măsura în care prejudiciul sau o parte a acestuia se datorează în exclusivitate acțiunii statului executant.

(2) Alineatul (1) nu aduce atingere legislației statelor membre privind cererile de despăgubire formulate de persoane fizice sau juridice.

*Articolul 19***Limbi**

(1) Certificatul trebuie tradus în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului executant.

(2) Odată cu adoptarea prezentei decizii-cadru sau la o dată ulterioară, orice stat membru poate indica într-o declarație depusă la Secretariatul General al Consiliului că acceptă o traducere într-una sau mai multe alte limbi oficiale ale instituțiilor Comunităților Europene.

*Articolul 20***Cheltuieli**

(1) Fără a aduce atingere articolului 16, statele membre nu pot pretinde unul altuia rambursarea cheltuielilor care decurg din aplicarea prezentei decizii-cadru.

(2) În cazul în care statul executant a trebuit să suporte cheltuieli pe care le consideră ridicate sau excepționale, acesta poate propune statului emitent împărțirea costurilor. Statul emitent ia în considerare orice astfel de propunere pe baza indicațiilor detaliate oferite de statul executant.

*Articolul 21***Relațiile cu alte acorduri și convenții**

Prezenta decizie-cadru nu afectează aplicarea acordurilor sau înțelegerilor bilaterale sau multilaterale încheiate între statele

membre în măsura în care aceste acorduri sau înțelegeri contribuie la simplificarea sau facilitarea, într-o măsură mai mare, a procedurilor de executare a hotărârilor de confiscare.

*Articolul 22***Punerea în aplicare**

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei decizii-cadru până la 24 noiembrie 2008.

(2) Statele membre transmit Secretariatului General al Consiliului și Comisiei textul dispozițiilor care transpun în legislația lor națională obligațiile care decurg din prezenta decizie-cadru. Pe baza unui raport întocmit de Comisie pornind de la aceste informații, Consiliul verifică, până la 24 noiembrie 2009, în ce măsură statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei decizii-cadru.

(3) Secretariatul General al Consiliului notifică statelor membre și Comisiei declarațiile făcute în temeiul articolului 7 alineatul (5) și al articolului 19 alineatul (2).

(4) Un stat membru care s-a confruntat în mod repetat cu dificultăți sau cu lipsa de activitate a unui alt stat membru în recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor de confiscare, fără a găsi vreo soluție prin intermediul consultărilor bilaterale, poate informa Consiliul în această privință în vederea evaluării punerii în aplicare a prezentei decizii-cadru la nivelul statelor membre.

(5) Statele membre, acționând în calitate de state executante, informează Consiliul și Comisia la începutul anului calendaristic asupra numărului de cazuri în care s-a aplicat articolul 17 litera (b) și pun la dispoziție un rezumat al motivelor acestor aplicări.

Până la 24 noiembrie 2013, Comisia întocmește un raport pe baza informațiilor primite, însoțit de orice inițiative pe care le consideră adecvate.

*Articolul 23***Intrarea în vigoare**

Prezenta decizie-cadru intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 6 octombrie 2006.

Pentru Consiliu

Președintele

K. RAJAMÄKI

ANEXĂ

CERTIFICAT

menționat la articolul 4 din Decizia-cadru 2006/783/JAI a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce pentru hotărârile de confiscare

(a) Statul emitent și statul executant:

Statul emitent:

Statul executant:

(b) Instanța judecătorească care a emis hotărârea de confiscare:

Numele oficial:

Adresa:

Numărul de referință al dosarului:

Numărul de telefon (codul de țară) (codul zonei sau orașului):

Numărul de fax (codul de țară) (codul zonei sau orașului):

E-mail: (dacă există):

Limbile în care se poate comunica cu instanța judecătorească:

.....

Detalii de contact ale persoanei (persoanelor) de contactat în cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru executarea hotărârii de confiscare sau, după caz, pentru coordonarea executării unei hotărâri de confiscare transmise către cel puțin două state executante sau în scopul transferului către statul emitent a unor sume sau bunuri care provin din executare (numele, titlul/gradul, numărul de telefon, numărul de fax și e-mail, dacă există):

.....

.....

.....

(c) Autoritatea competentă pentru executarea hotărârii de confiscare în statul emitent [în cazul în care această autoritate este diferită de instanța judecătorească indicată la litera (b)]:

Numele oficial:

.....

Adresa:

.....

Numărul de telefon (codul de țară) (codul zonei sau orașului):

Numărul de fax (codul de țară) (codul zonei sau orașului):

E-mail: (dacă există):

.....

Limbile în care se poate comunica cu autoritatea competentă pentru executare:

.....

.....

Detaliile de contact ale persoanei (persoanelor) de contactat în cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru executarea hotărârii de confiscare sau, după caz, pentru coordonarea executării unei hotărâri de confiscare transmise către cel puțin două state executante sau în scopul transferului către statul emitent a unor sume sau bunuri care provin din executare (numele, titlul/gradul, numărul de telefon, numărul de fax și e-mail, în cazul în care este disponibil):

.....

.....

(d) În cazul desemnării unei autorități centrale pentru transmiterea și primirea din punct de vedere administrativ a hotărârilor de confiscare în statul emitent:

Numele autorității centrale:

.....

.....

Persoana de contact, după caz (titlul/gradul și numele):

.....

Adresa:

.....

Numărul de referință al dosarului:

Numărul de telefon (codul de țară) (codul zonei sau orașului):

Numărul de fax (codul de țară) (codul zonei sau orașului):

E-mail: (dacă există):

(e) Autoritatea sau autoritățile care poate (pot) fi contactată (contactate) [în cazul în care au fost completate literele (c) și/sau (d)]:

Autoritatea indicată la litera (b)

poate fi contactată pentru chestiunile privind:

Autoritatea indicată la litera (c)

poate fi contactată pentru chestiunile privind:

Autoritatea indicată la litera (d)

poate fi contactată pentru chestiunile privind:

(f) În cazul în care hotărârea de confiscare este emisă ca urmare a unui ordin de înghețare transmis statului executant în conformitate cu Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor ⁽¹⁾, se comunică informațiile relevante pentru identificarea ordinului de înghețare (datele emiterii și transmițerii ordinului de înghețare, autoritatea a căreia i-a fost transmis, numărul de referință, dacă există):

.....

.....

(g) În cazul în care hotărârea de confiscare a fost transmisă mai multor state executante, se comunică următoarele informații:

1. Hotărârea de confiscare a fost transmisă următoarelor state executante (țară și autoritate):

.....

.....

2. Hotărârea de confiscare a fost transmisă mai multor state executante din următorul motiv (a se bifa caseta corespunzătoare):

2.1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect unul sau mai multe bunuri specifice:

Există motive pentru a considera că diferitele bunuri care fac obiectul hotărârii de confiscare se găsesc în state executante diferite.

Confiscarea unui bun specific implică acțiuni întreprinse în mai multe state executante.

Există motive pentru a considera că un bun specific care face obiectul hotărârii de confiscare se găsește în unul dintre statele executante indicate.

2.2. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani:

Bunul respectiv nu a făcut obiectul unui ordin de înghețare în temeiul Deciziei-cadru 2003/577/JAI din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor.

Este probabil ca valoarea bunului care poate fi confiscat în statul emitent și în orice stat executant în parte să nu fie suficientă pentru a executa suma totală prevăzută de hotărârea de confiscare.

Alt(e) motiv(e) (a se preciza):

.....

.....

⁽¹⁾ JOL 196, 2.8.2003, p. 45.

(h) Informații privind persoana fizică sau juridică vizată de hotărârea de confiscare:

1. **În cazul unei persoane fizice:**

Numele:

Prenumele:

Numele de fată, după caz:

Pseudonime, după caz:

Sex:

Cetățenie:

Numărul de identitate sau numărul de securitate socială (în cazul în care este posibil):

Data nașterii:

Locul nașterii:

Ultima adresă cunoscută:

.....

Limba (limbile) pe care persoana o (le) înțelege (dacă se cunoaște):

.....

1.1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani:

Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):

- (a) statul emitent are motive să creadă că persoana împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare posedă bunuri sau venituri în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Motive în baza cărora se consideră că persoana posedă bunuri/venituri:

.....

Descrierea bunurilor/sursei veniturilor persoanei:

.....

Localizarea bunurilor/sursei veniturilor persoanei (în cazul în care aceasta nu este cunoscută, ultima localizare cunoscută):

.....

- (b) nu există nici un motiv rezonabil, după cum se indică la litera (a), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are reședința obișnuită în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Reședința obișnuită în statul executant:

.....

.....

1.2. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect unul sau mai multe bunuri specifice:

Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):

- (a) bunul (bunurile) specifice(e) se găsește (se găsesc) în statul executant [a se vedea punctul (i)]
- (b) statul emitent are motive să creadă că bunul (bunurile) vizat(e) de hotărârea de confiscare se găsește (se găsesc) în tot sau în parte în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Motivele în baza cărora se consideră că bunul (bunurile) este (sunt) situat(e) în statul executant:

.....

- (c) nu există nici un motiv rezonabil, astfel cum este menționat la litera (b), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are reședința obișnuită în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Reședința obișnuită în statul executant:

.....

.....

2. **În cazul unei persoane juridice:**

Denumirea:

Statutul:

Numărul de înregistrare (în cazul în care este disponibil) (1):

Sediul social (în cazul în care informația este disponibilă) (1):

Adresa persoanei juridice:

2.1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani:

Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):

- (a) statul emitent are motive să creadă că persoana juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare deține bunuri sau venituri în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Motivele în baza cărora se consideră că persoana juridică deține bunuri/venituri:

.....

Descrierea bunurilor/sursei veniturilor persoanei juridice:

.....

Localizarea bunurilor/sursei veniturilor persoanei juridice (în cazul în care aceasta nu este cunoscută, ultima localizare cunoscută):

.....

(1) În cazul în care hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea își are sediul social în acest stat, trebuie completate rubricile „număr de înregistrare” și „sediul social”.

- (b) nu există nici un motiv rezonabil, astfel cum este menționat la litera (a), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are sediul social în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Sediul social din statul executant:

.....

.....

2.2. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect unul sau mai multe bunuri specifice:

Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (se va bifa caseta corespunzătoare):

- (a) bunul (bunurile) specific(e) se găsește (se găsesc) în statul executant [a se vedea punctul (i)]
- (b) statul emitent are motive să creadă că bunul (bunurile) reglementat(e) de hotărârea de confiscare se găsește (se găsesc) în tot sau în parte în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Motivele în baza cărora se consideră că bunul/bunurile specifice este (sunt) situat(e) în statul executant:

.....

.....

- (c) nu există nici un motiv rezonabil, astfel cum este menționat la litera (b), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are sediul social în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Sediul social din statul executant:

.....

.....

(i) Hotărârea de confiscare

Hotărârea de confiscare a fost emisă la (data):

.....

Hotărârea de confiscare a devenit definitivă la (data):

Numărul de referință al hotărârii de confiscare (în cazul în care este disponibil):

1. Informații privind natura hotărârii de confiscare

1.1. A se indica [bifând caseta (casetele) corespunzătoare] în cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect:

 o sumă de bani

Suma care trebuie executată în statul executant, cu indicarea monedei (în cifre și litere):

.....

Suma totală vizată de hotărârea de confiscare, cu indicarea monedei (în cifre și litere):

.....

 un (mai multe) bun(uri) specific(e)

Descrierea bunului (bunurilor) specific(e):

.....

Localizarea bunului (bunurilor) specific(e) (în cazul în care aceasta nu este cunoscută, ultima localizare cunoscută):

.....

În cazul în care confiscarea bunului (bunurilor) specific(e) implică acțiuni întreprinse în mai multe state executante, descrierea acțiunii ce trebuie întreprinse:

.....

1.2. Instanța judecătorească a stabilit că bunul [a se bifa caseta (casetele) corespunzătoare]:

 (i) constituie produsul unei infracțiuni sau corespunde total sau parțial valorii acestui produs; (ii) constituie instrumentul unei astfel de infracțiuni; (iii) este pasibil de confiscare ca urmare a aplicării, în statul emitent, a competențelor de confiscare extinse, menționate la punctele (a), (b) și (c). Decizia se bazează pe faptul că instanța judecătorească este convinsă pe deplin, pe baza faptelor specifice, de faptul că bunurile respective provin: (a) din activități criminale ale persoanei condamnate, în cursul unei perioade anterioare condamnării pentru infracțiunea prevăzută în cauză care este considerată rezonabilă de instanța judecătorească având în vedere circumstanțele cazului; (b) din activități criminale similare ale persoanei condamnate, în cursul unei perioade anterioare condamnării pentru infracțiunea în cauză care este considerată rezonabilă de instanța judecătorească având în vedere circumstanțele cazului sau (c) din activități criminale ale persoanei condamnate și s-a stabilit că valoarea bunurilor este disproporționată în raport cu venitul legal al acestei persoane;

(iv) este pasibil de confiscare în conformitate cu orice alte dispoziții privind competențele extinse în temeiul legislației statului emitent.

În cazul în care sunt vizate cel puțin două categorii de confiscare, se furnizează detalii privind bunurile confiscate pentru fiecare categorie:

.....
.....

2. Informații privind infracțiunea (infracțiunile) care a (au) condus la hotărârea de confiscare

2.1. Rezumatul faptelor și descrierea circumstanțelor în care au fost săvârșite infracțiunea sau infracțiunile care au condus la hotărârea de confiscare, inclusiv ora și locul:

.....
.....
.....
.....
.....

2.2. Natura și încadrarea juridică a infracțiunii sau infracțiunilor care au condus la hotărârea de confiscare și dispoziția legală sau codul aplicabil în baza căreia/căruia a fost emisă hotărârea:

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2.3. Se indică, după caz, una sau mai multe dintre infracțiunile următoare de care se leagă infracțiunea sau infracțiunile menționată(e) la punctul 2.2, în cazul în care infracțiunea sau infracțiunile este (sunt) sancționat(e) în statul emitent cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin trei ani [a se bifa caseta (casetele) corespunzătoare]:

- participare la o organizație criminală;
- terorism;
- trafic de persoane;
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
- trafic ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;
- trafic ilicit de arme, muniții și explozivi;
- corupție;
- fraudă, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene;

- spălarea produselor infracțiunii;
- falsificarea și contrafacerea de monedă, inclusiv a monedei euro;
- criminalitate informatică;
- criminalitate ecologică, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- facilitarea intrării și șederii ilegale;
- omucidere, vătămare corporală gravă;
- trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpire, sechestrare și luare de ostateci;
- rasism și xenofobie;
- jaf organizat sau armat;
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv de antichități și opere de artă;
- înșelăciune;
- racket și extorcare de fonduri;
- contrafacerea și piratarea produselor;
- falsificarea documentelor administrative și trafic de falsuri;
- falsificarea mijloacelor de plată;
- trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
- trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
- trafic de vehicule furate;
- viol;
- incendiere voluntară;
- infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale;
- deturnare de aeronave sau nave;
- sabotaj.

2.4. În măsura în care infracțiunea sau infracțiunile care a (au) condus la hotărârea de confiscare prevăzute la punctul 2.2 nu este (sunt) reglementată(e) de punctul 2.3, se face o descriere completă a infracțiunii sau infracțiunilor respectiv(e) (aceasta ar trebui să cuprindă activitățile criminale efective respective, de exemplu, prin opoziție față de clasificările legale):

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(j) Procedura care a condus la hotărârea de confiscare

A se furniza informațiile de mai jos privind procedura care a condus la hotărârea de confiscare [a se bifa caseta (casetele) corespunzătoare]:

- (a) Persoana respectivă s-a prezentat în persoană în cadrul procedurii.
- (b) Persoana respectivă nu s-a prezentat în persoană în cadrul procedurii, ci a fost reprezentată prin avocat.
- (c) Persoana respectivă nu s-a prezentat în persoană în cadrul procedurii și nu a fost reprezentată prin avocat. Se confirmă că:
 - persoana interesată a fost informată asupra procedurii personal sau prin intermediul unui reprezentant competent în temeiul legislației naționale, în conformitate cu legislația statului emitent sau
 - persoana interesată a indicat că nu contestă hotărârea de confiscare.

(k) Conversia și transferul de bunuri

1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect un bun specific, se indică dacă statul emitent autorizează statul executant să procedeze la confiscare sub forma unei obligații de plată a unei sume de bani care să corespundă valorii bunului:

- da
- nu

2. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani, se indică dacă bunurile, altele decât banii obținuți ca urmare a executării hotărârii de confiscare, pot fi transferate statului emitent:

- da
- nu

(l) Măsuri alternative, inclusiv pedeapsa privativă de libertate

1. Se indică dacă statul emitent autorizează aplicarea măsurilor alternative de către statul executant în cazul în care executarea hotărârii de confiscare este imposibilă, în tot sau în parte:

da

nu

2. În cazul în care răspunsul este afirmativ, se indică pedepsele care se pot aplica (natura și nivelul maxim al pedepselor):

Detenție (durata maximă):

Activități în folosul comunității (sau o pedeapsă echivalentă) (durata maximă):

Alte sancțiuni (descriere) :

.....

(m) Alte circumstanțe relevante pentru cauză (informații facultative):

.....

.....

(n) Textul hotărârii de confiscare este anexat certificatului.

Semnătura autorității emitente și/sau a reprezentantului acesteia, care atestă exactitatea informațiilor cuprinse în certificat:

.....

Numele:

Funcția (titlul/gradul):

Data:

Ștampila oficială (dacă există):